

جهاد آزادیمخس

در

اریتره

اشاره‌ای بنا بر ج ۱ :

اریتره که کنز ساحل غربی دریای احمر واقع شده ، از طرف شمال و غرب با کشور سودان و از جنوب با حبشه و از جنوب شرقی با صومال (مستعمره فرانسه) همسایه است .

مساحت اریتره ۱۶۹ هزار کیلومتر مربع بوده و تعداد نفوس آن بالغ بر ۳ میلیون نفر می‌باشد که اکثریتش مسیحی و باقی آنها مسلمان هستند . پایتخت اریتره «اسمره» نام دارد .

اریتره فاصله کمی با جزیره العرب دارد و نخستین ساکنان آن نیز از «باب المندب» نام اریتره شده اند و زبان رسمی مردم آن ، بهادت ماده ۳۸ قانون اساسی ، زبان عربی است ولی حکومت مسیحی حبشه ، پس از تسلط استعماری خود ، از تدریس زبان عربی و تدریس اصول دین اسلام در مدارس اریتره جلوگیری کرده است .

کنیه اریتره در سال ۱۸۹۰ م از نام قدیمی و یونانی بحر احمر «سینوس ادریوس» گرفته شده ولی از سال ۱۵۵۷ م تا سال ۱۸۸۵ م به حکومت «خلافت عثمانی» پیوست و در آن سال توسط اشدالگران ایتالیائی ، اشغال شد . حکومت اشدالگران ایتالیائی تا سال ۱۹۴۱ م ادامه یافت و در آن سال ، پس از پیروزی متفقین در جنگ جهانی دوم ، سلطه استعمار ایتالیا پایان یافت :

متأسفانه در سال ۱۹۵۲ م ، بموجب تصویب سازمان ملل ، قرار شد که اریتره یک حکومت «فدرال» با حبشه بوجود آورده ولی از لحاظ حکومت داخلی و قانون اساسی و پرچم و استقلال نیرو های قضائی ، قانونگذاری و اجرایی ،

آزاد و مستقل باشد و قطعه دفاع و امور خارجی را
 حیشه همکاری داشته باشد. اما حیشه با استفاده
 از جنون و حکومت فدرال و ارتبه و استعمال
 ظلمی نموده و نه تنها آزادی و دیکراسی را از
 بین برد، بلکه اتساق و تروت ملی مردم مسلمان
 ارتبه را نیز غارت نمود و بسیاری از آزادگان
 مسلمان را بدون هیچگونه جرم و حتی تشکیل
 دادگاهی، اعدام نمود و بقیه داروان زندان
 ساخت و سپس اعلام نمود که ارتبه، چیزی از
 خاک حیشه - آئیوبی - است ۱۱.

آغاز جهاد آزادی بخش

در آغاز سپتامبر ۱۹۶۱ م. مرحوم
 شیخ حامد ادهب رس عوالی عمراء ۱۳ جوان
 مسلمان و مجاهد و باده قیبه تفنگ و مسلسل کهنه
 و قدیمی، بکوه صلتانیا پناه برده و جهاد علیه
 تسلط استعماری سنجیان حیشه را اعلام
 نمود.

آغاز این نبرد، در واقع يك نوع خود-
 کشی بشمار میرفت؛ ولی آنان با نیروهای ایمان
 به خدای بزرگ و بادرک لزوم آزادی و استقلال
 سرزمین اسلامی ارتبه، به جنگ چریکی
 پرداختند، هفت ماه شیخون های شبانه این
 گروه کوچک و جانناز، با سخن تمام ادامه
 یافت و بعد از ۷ ماه، جوانان مسلمان به گروه
 مجاهدین پیوستند و با اسلحه ای که از دشمن
 بقتیمتی بردند، جهاد آزادی بخش خود، توسعه
 دادند و «جبهه آزادی بخش ارتبه» را تشکیل
 دادند.

در طول ۷ سال گذشته، نیروهای مسلمان
 «جبهه آزادی بخش ارتبه» توانسته اند که

پیروزیهای درخشانی را بدست آورده و نه تنها
 اشغالگران سبیس آئیوبی را از سرکراسان
 و سوی العیسی- ارتبه- بیرون داده اند، بلکه
 توانسته اند در داخل ارتبه، حکومت آزاد
 تشکیل داده و اداره، دعوات و قبسات را بعهده
 بگیرند.

مجاهدین ارتبه، تاکنون توانسته اند
 هزاران قیبه اسلحه از مراکز دشمن بقتیمتی
 بربند، گروهی از افسران ارشد آئیوبی را از
 پای در آورده اند و عده ای از مستشاران خارجی
 آنان را نیز بقتل رسانیده اند. نیروهای آزادی
 بخش ۵ هواپیمای جنگی آئیوبی را سرنگون
 ساخته و بسیاری از پایگاههای نظامی حیشه را
 ویران نموده اند.

البته مجاهدین مسلمان ارتبه در این نبرد
 مسلحانه و روحانی بخش، مدعا جوانان مسلمان
 را از دست داده اند و هزاران نفر از پدران و
 مادران آنها بوسیله نیروها و مسلح آئیوبی آهاده
 شده اند و اخیراً نیروهای حکومت سبیس حیشه
 برای سرکوبی بقتیمتی بخش خلقی ارتبه،
 مردم بی دفاع و بیگناه دعوات حمله میکنند و
 از قویبه سال ۱۹۶۲ م. با بمباران دعوات و

آتش زدن مزارع و باغچه از دهقانان مسلمان
 که به نیروهای ملی کمک میکنند، انتقام
 و حشیانه ای را میگیرند و در یکسال گذشته،
 آئیوبی تجاوز از ۲ هزار نفر از مردم بی دفاع
 دعوات ارتبه را بقتل رسانیده و ۳ هزار نفر
 از آنان را از خانه خودشان بیرون رانده که به
 جمهوری سودان پناهنده شده اند و چون آوارگان
 از نظر غذا و لباس، در سخن بسر میبرند.

دولت عویت برای آنان، کمکهای لازم را
 میرساند. ولی با توسعه و حجیگرهای نیرو-
 های آئیوبی، روز بروز بر تعداد آوارگان
 مسلمان افزوده میشود ۱.
جهاد ادامه دار:

علیرغم فشار همه جانبه نیروهای مسلح
 آئیوبی، و علیرغم وحشیگریهای ضد انسانی
 مهاجمین در دعوات و مزارع، نیروهای مسلمان
 به نبرد آزادی بخش خود ادامه میدهند. مجله
 «واشنگتن پست» می نویسد:

«پس از گذشت پنج سال از جنگهای بی-
 امانیت و شیخونهای شبانه، هرکس از اقلایون
 ارتبه، جریات سختی را بر نیروهای آئیوبی
 در شمال آئیوبی، وارد می نماید و حکومت آئیوبی
 تا گریز شده که با امنیت این جنگ چریکی
 بشر است کند».

مجله «اگولومیسیت» لندن می نویسد: «در
 حالیکه نیروهای آزادی بخش ارتبه بر ضد نیرو-
 های دولتی حیشه می جنگند، دولت حیشه افراد
 مشکوک را در هر کجا بدارمی کند و دعوات را

مطالعه علمی و مطالعه علمی ۲۰

تا بر این زمینه کتاب آسمانی بودن
 منجسراً مربوط به «قرآن» است زیرا

۱- سخن قرآن در همه آیات آن سخن وحی
 و خطاب به پیامبر (ص) است و ضمیر «ما» و
 «من» که به ذات خداوند بر میگردد تکیه گاه
 بسیاری از آیات آن می باشد.

۲- بسیاری از آیات قرآن با جمله «قل»
 (بگو) خطاب به پیغمبر اسلام شروع میشود که برای
 اصالت این کتاب آسمانی خود این جمله نیز در

آتش می زند ۱.
 و هم اکنون کار شناسان یهودی بیرونی های
 کماندوی آئیوبی را برای نابودی مسلمانان
 مجاهد ارتبه تعلیم میدهند و این بدون تردید
 نشان دهنده خطر توطئه ناجوانرسانانه امپریالیسم
 مسیحی جهان با همیونیسیم بین المللی، بر ضد
 مسلمانان در سراسر قاره سیاه و یوسزه در
 ارتبه است.

«واشنگتن پست» در شماره مورخ ۲۰/۴/۱۹۶۸ م
 مینویسد: «اسرائیل با تمام قوا آئیوبی را در
 قلع و قمع ساختن جریکهای ارتبه تفریتس-
 کند، زیرا جنگ آئیوبی با آنها، در واقع
 جنگ اسرائیل با اعراب و مسلمانان است».

ولی ملت مسلمان ارتبه، تصمیم نهائی
 خود را گرفته اند و مردانه در راه استقلال بیهن
 خود بجنگند و در این راه از همکاری و پیوند
 استعمار سلیبی با متجاوزین صهیونیست، باکی
 ندارند جهاد تا سرحد پیروزی و استقلال کامل
 ارتبه ادامه خواهد یافت: «لئن لددین یفانلون
 بانهم ظلموا: وان الله علی نصرهم لقدیر»

متن قرآن گنجانیده شده است.

۳- شان نزول بیشتر آیات و اینکه هر کدام
 در چه واقعه ای از طرف خدا نازل گردیده است
 و ضبط شده است، و باین ترتیب باید گفت
 فعالنها کتاب آسمانی در روی زمین «قرآن»
 مجید است.

اکنون با توجه باین حقایق بررسی خود
 را در باره مقایسه تواریخ قرآن با کتب عهدین
 آغاز میکنیم.

(دنباله این بحث را در مقاله آینده مطالعه فرمائید)